

Dit is een deel in de serie kunstprentenboeken van Leopold in samenwerking met het
GEMEENTE MUSEUM DEN HAAG Gemeentemuseum Den Haag
Stadhouderslaan 41, Den Haag
www.gemeentemuseum.nl

Meneer Kandinsky was een schilder - *Bekroond met een Zilveren Griffel 2011*
Keepvogel en Kijkvogel - In het spoor van Mondriaan - *Bekroond met een Zilveren Griffel 2012*
Ensor - De grote maskerade
Nacht in het poppenhuis
Calder - De draad van Alexander
Delfts blauw - Een vaas voor de prinses
Een zondag met Caillebotte
Edith & Egon Schiele
Coco - of het kleine zwarte jurkje - *Bekroond met een Zilveren Penseel 2014*
Puzemuze of op weg naar Rothko
Holland op z'n mooist - Op reis met de Haagse School
Allemaal aan tafel! - Of hoe graaf Jan een meisje vindt dat precies weet hoe het hoort...
Karel Appel uit de kapperszaak in de Dapperstraat
Jan Toorop - Het lied van de tijd - *Bekroond met een Vlag & Wimpel 2017*
Constant - Spelen in Nieuw Babylon
De vogels - Beelden in de stad - *Bekroond met de Grand Prix Biennial of Illustration Bratislava 2017*
Hubert de Givenchy - Voor Audrey, met liefs
En toen De Stijl - op bezoek in het atelier
Paul Poiret - Dromen van de Oriënt
Liebermann - De zee van meneer Max

Eerste druk 2018
Copyright tekst © 2018 Bette Westera
Copyright illustraties © 2018 Sylvia Weve
All rights reserved
Vormgeving Studio Bos
Uitgeverij Leopold, Amsterdam | www.leopold.nl
NUR 273/217 | ISBN 978 90 258 7549 7

**BETTE WESTERA
& SYLVIA WEVE**

**JAWLENSKY
HAAR OGEN**

LEOPOLD | GEMEENTEMUSEUM DEN HAAG

In het huis achter de kerk woont een nieuwe jongen met zijn vader.
'Heb jij geen moeder?' vragen de andere kinderen.
'Jawel,' zegt de jongen. 'Je kunt haar alleen niet zien.'
De andere kinderen kijken elkaar aan.
'Wat je niet ziet, bestaat niet,' zeggen ze.

De jongen denkt daar anders over.
Hij pakt verf en penselen uit de kast en schildert zijn moeder.
Als het schilderij klaar is, hangt hij het aan de muur van zijn nieuwe kamer.

Voor hij naar bed gaat, schuift hij de gordijnen opzij en zwaait naar de sterren.
'Daarachter woont je moeder nu,' heeft zijn vader ooit gezegd.
De jongen neemt zijn schilderij van de muur en houdt het voor het raam.
'Kijk,' zegt hij. 'Dit ben jij. Mooi hè!'

